

Roma Vizyonu Belirliyor - Dokuz Numara

Temelleri reddetmek: 'The Daily' tartışması ve Adventist peygamberlik anlayışında hakikati inkâr etmenin sonuçları

Jeff Pippenger
2024-08-21

Şu anda, Roma'nın çeşitli sembolleri etrafında Advent tarihindeki tartışmaların peygamberlik çizgisini ele alıyoruz. Şu anda Daniel kitabındaki "daimî"yi ele alıyoruz. Bu tartışma, Adventizmin temellerinin reddini, Peygamberlik Ruhü'nun otoritesinin reddini ve Tanrı tarafından seçilmiş habercinin reddini temsil eder. Miller'in çalışmasını reddetmek, ayrıca, Daniel kitabının mührünün 1798'de açılmasıyla bilginin artması sonucu ortaya çıkan mesajı anlamaya Miller'ı yönlendiren göksel melekler tarafından Miller'a verilen talimatın reddini de temsil eder.

2. Selanikliler'de papalık gücünün ortaya çıkmasını engelleyen gücü (putperest Roma) tanımlayan gerçeği reddedenler, gerçeği sevmediklerini ortaya koyarlar; ve gerçeğe duyulan sevgiyi reddettikleri için bir yalanı benimserler. Bu yalan da onları kuvvetli bir aldanışa sürükler. Yalan neden, onların maruz kaldığı kuvvetli aldanış ise sonuçtur. Gerçeği sevmemeleri onların motivasyonudur. Yalan, mutlak gerçeğe inananların tersine, Kutsal Kitap öğretisinin çoğulcu bir kabullenişini seçmeyi temsil eder. İşte bu nedenle Yeşaya'da Pavlus'un "kuvvetli aldanış"ı tek bir aldanış olarak değil, aldanışlar olarak betimlenir. Diğer sınıf ise gerçeği seven, mutlak gerçeğin varlığını kabul eden ve Yeşaya tarafından Tanrı'nın sözü karşısında titreyenler olarak tanımlananlardır.

RAB şöyle diyor: Gök benim tahtım, yer ayaklarımın taburesidir. Bana yaptığınız ev nerede? Dinlenme yerim neresi? Çünkü bütün bunları benim elim yaptı ve bütün bunlar var oldu, diyor RAB; ama ben şu adama bakarım: yoksul olana, ruhu ezik olana ve sözüme titreyene. Bir ökül kesen, sanki bir insan öldürmüş gibidir; bir kuzu kurban eden, sanki bir köpeğin boynunu vurmuş gibidir; sunu getiren, sanki domuz kanı sunmuş gibidir; tütsü yakan, sanki bir putu kutsamış gibidir. Evet, kendi yollarını seçtiler ve canları iğrençliklerinden hoşlandılar. Ben de onların kuruntularını seçeceğim ve korktuklarını başlarına getireceğim; çünkü çağırdığımda kimse cevap vermedi; konuştuğumda dinlemediler; tersine, gözümün önünde kötülük yaptılar ve hoşlanmadığım şeyi seçtiler. Sözümden titreyen sizler, RAB'bin sözünü işitin: Sizi nefret eden ve adım uğruna sizi dışlayan kardeşleriniz, "RAB yüceltilsin!" dediler; ama O sizin sevinciniz için görünecek ve onlar utandırılacak. Yeşaya 66:1-5.

Tanrı'nın Sözü karşısında titreyenler, İsrail'in dışlanmışlarıdır; son günlerde sancak olarak temsil edilenler de onlardır.

Ve uluslar için bir sancak dikecek, İsrail'in sürgünlerini toplayacak ve yeryüzünün dört bucağından Yahuda'nın dağılmış olanlarını bir araya getirecek. Yeşaya 11:12.

Tanrı, bozulmuş takdimeler sunan zümrenin yapmış olduklarını iddia ettiği evi aslında Kendisi'nin yaptığını bildirir. "Rab'bin tapınağı bunlardır" diye ilan ettiklerinde güvendikleri ev de odur.

Rab'bin evinin kapısında dur ve orada bu sözü duyur; de ki: Rab'be tapınmak için bu kapılardan giren ey Yahuda halkı, Rab'bin sözünü dinleyin. Orduların Rab'bi, İsrail'in Tanrısı şöyle diyor: Yollarınızı ve yaptıklarınızı düzeltin; o zaman bu yerde yaşamınıza izin vereceğim. Yalan sözlere güvenmeyin: “Rab'bin Tapınağı, Rab'bin Tapınağı, Rab'bin Tapınağıdır bunlar.” Yeremya 7:2-4.

Yalan sözlere “güvenenler”, yalana inananlardır. Rab'bin inşa ettiği ev, yine O'nun kurduğu temel üzerine yükseltildi. Tanrı çağırıldığında yanıt vermeyi reddeden kesim, kendi yollarını seçti ve iğrençliklerde zevk buldu. Yeremya, içinde yürünecek yalnız bir yol olduğunu belirtmişken, onlar çoğul olarak “yollar” ve “iğrençlikler”i seçtiler.

Rab şöyle diyor: Yollarda durun, bakın, eski yolları sorun; iyi yol nerede ise orada yürüyün ve canlarınız için huzur bulun. Ama onlar, “Orada yürümeyeceğiz” dediler. Üzerinize nöbetçiler de koydum, “Boru sesine kulak verin” diyerek. Ama onlar, “Kulak vermeyeceğiz” dediler. Bu nedenle, ey uluslar, işitin; ey topluluk, aralarında ne olduğunu bilin. Ey yeryüzü, işit: İşte, bu halkın üzerine kötülük getireceğim, hatta düşüncelerinin meyvesini; çünkü ne sözlerime ne de yasaya kulak verdiler, tersine onu reddettiler. Seba'dan bana tütsü gelmesinin, uzak bir ülkeden tatlı kamış getirmenin ne yararı var? Yakmalık sunularınız kabul edilmez; kurbanlarınız bana hoş gelmez. Yeremya 6:16-20.

On beşinci bölümde Yeremya, kulakları olduğu hâlde dinlemeyen kötü cemaate “alaycılar meclisi” der. Bu cemaate hem birinci ve ikinci meleklerin mesajlarının tarihinde hem de üçüncü meleğin tarihinde bir “bekçi” verildi; fakat onlar, eski yollar olan iyi yolda yürümeyi reddettiler. Bunun yerine “yollarda” yürüdüler. Bu nedenle Yeşaya, Tanrı'nın birden çok aldanışı seçeceğini belirtir; çünkü onlar, eski yolların mutlak yolu yerine birçok sahte yolu seçtiler. Yeşaya'nın tanıklığında olduğu gibi, alaycılar meclisinin tapınması Rab tarafından reddedilir. Kardeş White, Yeşaya'daki aldanışların çokluğunu Pavlus'un güçlü aldanışıyla doğrudan ilişkilendirir ve bunu, Rab'bin evini üzerine kurmuş olduğu ve kurmakta olduğu temel niteliğindeki hakikatlerin reddedilmesi bağlamına yerleştirir.

"Görünüşün ötesini gören ve tüm insanların yüreklerini okuyan, büyük ışık almış olanlar hakkında şöyle der: 'Ahlaki ve ruhsal durumları yüzünden ne kederleniyorlar ne de hayrete düşüyorlar.' Evet, kendi yollarını seçtiler ve canları iğrençliklerinden hoşlanıyor. Ben de onların aldanışlarını seçeceğim ve korkularını başlarına getireceğim; çünkü çağırıldığında kimse yanıt vermedi; konuştuğumda işitmediler; ama gözlerimin önünde kötülük yaptılar ve hoşnut olmadığım şeyi seçtiler.' 'Tanrı onlara yalana inansınlar diye güçlü bir aldanış gönderecek,' çünkü kurtulabilmeleri için gerçeğin sevgisini kabul etmediler, 'ama adaletsizlikten zevk aldılar.' Yeşaya 66:3, 4; 2. Selanikliler 2:11, 10, 12."

Göksel Öğretmen sordu: “Gerçekte birçok şeyi dünyevî siyaset uyarınca yapıyor ve Yehova'ya karşı günah işlerken, doğru temele inşa ettiğiniz ve Tanrı'nın işlerinizi kabul ettiği iddiasından daha güçlü hangi aldanış akli kandırabilir? Ah, ne büyük bir aldatma, ne büyüleyici bir yanılsamadır ki; bir zamanlar gerçeği tanımış olan insanlar, dindarlığın biçimini onun ruhu ve gücüyle karıştırırlar; kendilerini zengin, malları artmış ve hiçbir şeye ihtiyaçları yok sanırlar, oysa gerçekte her şeye muhtaçtırlar.”

Tanrı, giysilerini lekesiz tutan sadık hizmetkârlarına karşı değişmedi. Ama birçoğu, üzerlerine ansızın bir yıkım gelirken, 'Barış ve güvenlik' diye haykırıyor. Derin bir tövbe olmadıkça, insanlar günahlarını itiraf ederek yüreklerini alçaltıp gerçeği İsa'da olduğu gibi kabul etmedikçe, asla göğe giremeyecekler. Saflarımızda arınma gerçekleştiğinde, artık rahatlık içinde oturup kalmayacak, zengin ve malca artmış olduğumuzla, hiçbir şeye ihtiyacımız olmadığınıza övünmeyeceğiz.

"Kim dürüstçe şöyle diyebilir: 'Altınımız ateşte sınanmıştır; giysilerimiz dünyadan lekesizdir'? Öğretmenimizin sözde doğruluk giysilerini işaret ettiğini gördüm. O, onları çıkarıp altındaki murdarlığı açığa çıkardı. Sonra bana dedi ki: 'Murdarlıklarını ve karakterlerinin çürümüşlüğünü riyakarca nasıl örtbas ettiklerini görmüyor musun? "Sadık şehir nasıl fahişe oldu!" Babamın evi bir ticarethane haline getirildi, ilahî varlığın ve görkemin oradan çekilip gittiği bir yer! Bu yüzden zayıflık var ve kuvvet eksik.'" Tanıklıklar, cilt 8, 249, 250.

Parçada, Yeremya'nın alaycılar topluluğu Laodikyalılar olarak tanımlanır; bunlar akılsız bakirelerdir.

Akılsız bakirelerle temsil edilen Kilise'nin durumu, Laodikya durumu olarak da anılır. Review and Herald, 19 Ağustos 1890.

Akılsız kızlar, Gece Yarısı Çılgılığı geldiğinde, hangi yolu tutacaklarına dair kendi önceki seçimleriyle örtüşen bir aldanışa kapılıp Yeremya'nın eski yollarını reddederek yağlarının eksikliğini ortaya koyarlar. Eski yollar, dinlenme ve ferahlığın bulunduğu yerdir; bu dinlenme ve ferahlık ise geç yağmurdur.

Bana, üçüncü meleğin mesajının kapanmakta olduğu zaman gösterildi. Tanrı'nın gücü O'nun halkının üzerine inmişti; onlar görevlerini tamamlamış ve önlerindeki deneme saati için hazırlanmışlardı. Son yağmuru, yani Rab'bin huzurundan gelen ferahlığı almışlardı ve yaşayan tanıklık yeniden canlandırılmıştı. Son büyük uyarı her yerde yankılanmıştı ve mesajı kabul etmeyen yeryüzünün sakinlerini kışkırtmış ve öfkelenmişti. Erken Yazılar, 279.

Kutsal Ruh'un dökülüşü sırasında, gerçeği sevmeyen ve bu yüzden gerçeğin yerine yalana inanmayı seçen akılsız Laodikyalı bakirelerin üzerine kuvvetli bir aldanış dökülür. Gerçeğin reddedilmesi, yasanın reddedilmesiyle bir tutulur; çünkü Tanrı'nın yarası O'nun peygamberlik kurallarında somutlaşmıştır.

Vahiy, yeni bir şeyin yaratılması ya da icadı değil, açıklanana kadar insanlara bilinmeyen olanın ortaya çıkmasıdır. İncil'de yer alan büyük ve ebedî gerçekler, gayretli bir arayış ve Tanrı'nın huzurunda kendimizi alçaltmamız aracılığıyla açığa çıkarılır. İlahi Öğretmen, gerçeği alçakgönüllülükle arayanın zihnini yönlendirir; ve Kutsal Ruh'un rehberliğiyle, Tanrı Sözü'nün gerçekleri ona bildirilir. Ve bu şekilde yönlendirilmekten daha kesin ve etkili bir bilgi edinme yolu yoktur. Kurtarıcı'nın vaadi şuydu: 'O, yani gerçeğin Ruhu, geldiğinde, sizi bütün gerçeğe yöneltecek.' Tanrı Sözü'nü anlamamız, Kutsal Ruh'un verilmesiyle sağlanır.

Mezmun yazarı şöyle yazar: 'Bir genç yolunu nasıl temizleyebilir? Sözün uyarınca ona dikkat ederek. Bütün yüreğimle seni aradım; ah, buyruklarından sapmama izin verme. . . . Gözlerimi aç ki, yasandan harika şeyler görebileyim.'

"Gerçeği gizli bir hazineyi arar gibi aramamız öğütlenir. Rab, gerçeğin ardından giden gerçek arayıcının anlayışını açar; Kutsal Ruh ise ona vahyin gerçeklerini kavrama gücü verir. Mezmurcu, gözlerinin Yasa'nın harikalarını görmek için açılmasını istediğinde kastettiği budur. Ruh, İsa Mesih'in yüceliklerine susadığında, zihin daha iyi bir dünyanın görkemlerini kavrayabilecek hale gelir. Tanrı Sözü'nün gerçeklerini yalnızca İlahi Öğretmen'in yardımıyla anlayabiliriz. Mesih'in okulunda alçakgönüllü ve uysal olmayı öğreniriz; çünkü bize tanrısallığın gizemlerine dair bir anlayış verilir." Sabbath School Worker, 1 Aralık 1909.

Son yağmurun mesajını ya da yöntemini reddetmek, Tanrı'nın yasasını reddetmektir. Yeremya, "Sözlerimi de yasamı da dinlemediler; onu reddettiler" dediğinde, Hoşea'ya katılıyordu.

Halkım bilgi yokluğundan mahvoluyor; çünkü sen bilgiyi reddettin, ben de seni reddedeceğim; benim için kâhin olmayasın diye. Senin Tanrı'nın yasasını unuttuğun için, ben de çocuklarını unutacağım. Hoşea 4:6.

Akılsızların reddettiği bilgi, Daniel'in zamanın sonunda gerçekleştiğini belirttiği bilginin artışıdır. 1798'de zamanın sonunda ve sonra 1989'da yine zamanın sonunda, Tanrı'nın o iki paralel neslin her birinin temelini atarken kullanmayı seçtiği haberci tarafından resmileştirilen bir bilginin artışı gerçekleşti. Bu temel gerçekler, kendi tarihlerinin seçilmiş habercilerine vahyedilen belirli Kutsal Kitap kurallarıyla düzenlenmişti ve bu temel gerçekler Yeremya'nın eski yollarıdır; nihayetinde Gece Yarısı Çağrısı ile Yüksek Sesli Çağrı mesajlarının yağın temsil eden gerçeklerdir. Son Yağmur, yüz kırk dört binin mühürlenmesi tarihinde Gece Yarısı Çağrısı mesajını üretir ve ardından Babil'de hâlâ bulunan Tanrı'nın diğer sürüsünün toplanması tarihinde Yüksek Sesli Çağrı mesajını üretir. Son Yağmur hem bir mesajdır hem de mesajı üreten metodolojidir. Daniel'in belirttiği bilginin artışı, üç aşamalı bir sınamaya sürecini başlatır.

Ve dedi: Yoluna git, Daniel; çünkü bu sözler zamanın sonuna dek kapatılıp mühürlenecek. Birçoğu arınacak, tertemiz kılınacak ve sınanacak; ama kötüler kötülük edecektir; kötülerden hiçbirini anlamayacak; ama bilge olanlar anlayacaktır. Daniel 12:9, 10.

Daniel'deki kötüler, Laodikya hâlini sürdürmeyi seçen Matta'nın akılsız bakireleridir. Hâlleri, hem bilgelerin hem de kötülerin sınıandığı Daniel'in üç imtihanının üçüncü aşamasında açığa çıkar. Nihai imtihanda yargı icra edilir ve her iki sınıf da yağa sahip olup olmadıklarını ortaya koyar.

"Bu benzetmeler bir kez daha yargıdan sonra herhangi bir sınanma dönemi olmayacağını öğretir. Müjde'nin işi tamamlandığında, hemen ardından iyilerle kötüler birbirinden ayrılır ve her grubun akıbeti sonsuza dek kesinleşir." Mesih'in İbret Dersleri, 123.

Üçüncü sınavda karakterin açığa çıkması, ibadet edenleri ya akılsız bir Laodikealı ya da bilge bir Filadelfyalı olarak ayırt eder. Son sınav, geç yağmurun yöntemiyle açığa çıkarılan geç yağmur mesajıyla birlikte gerçekleştirilir. Geç yağmurun yöntemini reddetmek, bir kişiyi geç yağmurun mesajını anlayamayacağı bir konuma getirir. Mesaj ve yöntem, Yeşaya tarafından son sınav olarak tanımlanır.

Kime bilgi öğretecek? Kimi öğretide anlayış sahibi kılacak? Sütten kesilmiş, memeden ayrılmış olanları mı? Çünkü kural üstüne kural, kural üstüne kural; satır üstüne satır, satır

üstüne satır; burada biraz, orada biraz olmalı. Çünkü kekeme dudaklarla ve başka bir dille bu halka konuşacak. Onlara, “İşte yorgunu dinlendirebileceğiniz rahat; işte ferahlık” dedi; ama onlar dinlemek istemediler. Böylece Rab’bin sözü onlar için kural üstüne kural, kural üstüne kural; satır üstüne satır, satır üstüne satır; burada biraz, orada biraz oldu; öyle ki gidip geriye düşünler, kırılınsınlar, tuzağa düşsünler ve yakalansınlar. Bu nedenle, Yeruslaim’deki bu halkı yöneten alaycı adamlar, Rab’bin sözünü dinleyin. Çünkü siz şöyle dediniz: “Ölümlerle bir antlaşma yaptık, ölümler diyarıyla anlaşmaya vardık; süpürüp geçen belâ geçip gittiğinde bize ulaşmayacak; çünkü yalan sığınağımız yaptık ve aldatmacanın altında saklandık.” Bu yüzden Rab Tanrı şöyle diyor: “İşte, Siyon’da temel için bir taş koyuyorum, denenmiş bir taş, değerli bir köşe taşı, sağlam bir temel; iman eden acele etmeyecek. Yargıyı da ölçü ipiyle, doğruluğu çekülle ölçeceğim; dolu yalan sığınağını süpürüp götüreceğim ve sular saklanma yerini taşıracak. Ölümle yaptığınız antlaşma geçersiz kılınacak, ölümler diyarıyla yaptığınız antlaşma ayakta durmayacak; süpürüp geçen belâ geçip gittiğinde, onun tarafından çiğnenip ezileceksiniz.” Yeşaya 28:9-18.

Kutsal Kitap peygamberliğindeki "sel gibi taşan bela", Amerika Birleşik Devletleri'nde yakında yürürlüğe girecek Pazar günü yasasıyla başlayan, aşamalı Pazar günü yasası krizidir. "Gerçeği sevmeye" sahip olmayan ve bu yüzden bilgideki artışı reddeden o ahmak ve kötü Laodikyalılar, "sel gibi taşan bela"nın üzerlerine "gelmeyeceğine" inanırlar; çünkü, başka şeylerin yanı sıra, Kutsal Kitap peygamberliğinde Roma'nın bir simgesine ilişkin yanlış bir tanımlı kabul etmeyi seçtiler. Böyle yapmakla, kendi peygamberlik temelini dayanan sahte bir peygamberlik modeli ürettiler. Temelleri, çok sayıda küçük, ezilip ufalanmış kayayı temsil eden kumun üzerine kuruludur. Bilgelerin temeli ise tek olan Kaya üzerine kuruludur.

Bana verilmiş olan Tanrı'nın lütfuna göre, bilge bir başmimar olarak temeli ben attım; bir başkası da onun üzerine inşa ediyor. Ne var ki herkes, onun üzerine nasıl inşa ettiğine dikkat etsin. Çünkü atılmış olan temelden, yani İsa Mesih'ten başka bir temel kimse atamaz. Şimdi, bir kimse bu temelin üzerine altın, gümüş, değerli taşlar, odun, ot, samanla yapı kurarsa, herkesin işi ortaya çıkacaktır; o gün bunu açıklayacaktır; çünkü her iş ateşle açığa çıkarılacaktır; ateş de herkesin işinin ne türden olduğunu sınayacaktır. 1. Korintliler 3:10-13.

Sahte temeller, gerçek temel olan Mesih İsa—Kaya—ile karşıtlık içinde gösterilir. Doğru ya da yanlış temel, Daniel'in üç sınavının sonuncusunda açığa çıkar. Bu, “ateşle açığa çıkar” — birdenbire kendi tapınağına gelecek olan Antlaşmanın Elçisinin ateşiyle. O zaman ölümle antlaşma yapmış olanların oluşturduğu bir sınıf ve yaşam antlaşması yapmış olanların oluşturduğu bir sınıf ortaya çıkar.

İşte, elçimi göndereceğim ve o, önümde yolu hazırlayacak; aradığınız Rab, hatta hoşlandığımız antlaşmanın elçisi, ansızın tapınağına gelecek. İşte geliyor, diyor Orduların Rabbi. Ama gelişinin gününe kim dayanabilir? O görüldüğünde kim ayakta durabilir? Çünkü o, arıtıcının ateşi ve çamaşırıcının sabunu gibidir. O, gümüş arıtıcısı ve temizleyicisi gibi oturacak; Levioğullarını arıtacak ve onları altın ve gümüş gibi arındıracak ki Rab'be doğrulukla sunu sunsunlar. O zaman Yahuda'nın ve Yeruslaim'in sunusu, eski günlerde ve geçmiş yıllarda olduğu gibi Rab'be hoş gelecek. Ve yargı için size yaklaşacağım; büyücülere, zina edenlere, yalan yere ant içenlere, ücretli işçiyi ücretinde ezenlere, dul kadına ve öksüze haksızlık

edenlere, yabancıyı hakkından mahrum edenlere ve benden korkmayanlara karşı çabuk bir tanık olacağım, diyor Orduların Rabbi. Malaki 3:1-5.

Antlaşmanın Habercisi, Daniel'in sınanma süreci üçüncü sınava ulaşip bilgiler ve kötüler sınanıldığında yargı için yaklaşır. Daniel'in üç aşamalı sınanma süreci, Daniel kitabının mührünün açıldığı ve bilginin arttığı zamanın sonunda başlar. Bilginin artışı, borazan çalan seçilmiş habercinin çalışması aracılığıyla açıklığa kavuşturulur. Malaki, o haberciden, ateşle kimin Onunla antlaşmaya girdiğini ya da kimin ölümle antlaşma yapmayı seçtiğini açığa çıkararak Antlaşmanın Habercisi'nin gelişinden önce "yolu hazırlayan" "haberci" olarak söz eder. Millerit tarihinde Mesih 22 Ekim 1844'te ansızın tapınağına geldi; bu, yakında gelecek Pazar yasasını önceden haber veren bir yol işaretidir.

Başkâhinimiz olarak Mesih'in, tapınağın arındırılması için En Kutsal Yer'e gelişi, Daniel 8:14'te gözler önüne serildiği gibi; İnsanoğlu'nun Günlerin Eskisi'ne gelişi, Daniel 7:13'te sunulduğu gibi; ve Rab'bin tapınağına gelişi, Malaki tarafından önceden bildirildiği gibi, aynı olayın tasvirleridir; ve bu, Matta 25'teki on bakire benzetmesinde Mesih'in anlattığı damadın düğüne gelişiyle de temsil edilir. Büyük Mücadele, 426.

Daniel'in üç sınamasının sonuncusu, yakında çıkarılacak Pazar yasası sırasında, Antlaşmanın Habercisi Levililer bağlamında kimin yaşamla ya da ölümle bir antlaşma yaptığını ateşle ortaya çıkarmak üzere geldiğinde gerçekleşir. Malaki, Matta'nın akıllı ve akılsız bakirelerini — ki bunlar Yuhanna'nın Laodikyalıları ve Filadelfyalıları ile Daniel'in hikmetlileri ve kötüleridir — tasvir ettiğinde, her iki grup da ateşle sınanır ve ardından kimin Levili olduğu ya da olmadığı açığa çıkar.

Levililer, altın buzağılarla ilgili iki isyanda sadakatle ayakta duranların sembolüdür. İlk isyan Harun'unkidir, ikincisi ise Yeroboam'ın isyanıdır. Her iki örnekte de Levililer sadıkları temsil eder ve her iki örnek de yakında gelecek Pazar günü yasası sırasında Levililer tarafından temsil edilen bir grubun sadakatine dair iki tanıklık sunar. Harun bir altın buzağı yaptı. Altın Babil'in sembolüdür ve buzağı bir canavarın suretidir. Sonra bir bayram ilan etti ve akılsız halk buzağının etrafında çıplak dans etti. Bütün isyanlarının dayanağı ve güdüsü, seçilmiş elçi olan Musa'yı reddetmeleriydi.

Ve Musa Harun'a dedi: Bu halk sana ne yaptı ki üzerlerine bu kadar büyük bir günah getirdin? Harun dedi: Efendimin öfkesi alevlenmesin; bu halkı bilirsin, kötülüğe meyillidirler. Çünkü bana dediler ki: Bize önümüzde gidecek ilahlar yap; çünkü bizi Mısır diyarından çıkaran şu Musa var ya, onun başına ne geldi bilmiyoruz. Ben de onlara dedim ki: Kimin elinde altın varsa koparıp çıkarırsın. Böylece bana verdiler; ben de onu ateşe attım ve içinden bu buzağı çıktı. Musa halkın çıplak olduğunu gördüğünde (çünkü Harun onları düşmanları arasında utanca düşecek şekilde çıplak bırakmıştı), Musa kampın kapısında durup dedi: Rab'den yana olan kim? Bana gelsin. Levi oğullarının hepsi onun yanına toplandılar. Onlara dedi ki: İsrail'in Rabbi Tanrı şöyle diyor: Her biriniz kılıcını yanına kuşansın, kampta kapıdan kapıya girip çıksın ve herkes kardeşini, herkes arkadaşını, herkes komşusunu öldürsün. Levi oğulları Musa'nın sözü uyarınca yaptılar; ve o gün halktan yaklaşık üç bin kişi öldü. Çıkış 32:21-28.

Dans edenler, çıplaklıklarının "aybını" sergileyen Laodikyalılardı; bu, altıncı belanın, modern Roma'nın ejderha, canavar ve sahte peygamber olarak üçlü yapısının doğru anlaşılması gerekliliğine dair uyarısıdır. Bu uyarı, altıncı bela ve Armageddon'la ilgili hakikatleri yok eden Uriah Smith'in kişisel yorumuyla keskin biçimde çelişmektedir.

Laodikeia durumlarını sergileyenler, seçilmiş elçinin otoritesini reddetmiş ve "the daily"nin şeytani sembolünü Mesih'in kutsal yer hizmetinin ilahi sembolü olarak tanımlamayı seçenlerinkiyle aynı derecede kafa karışıklığı içeren bir anlayış sergilemişlerdi. Kurtuluşlarını sembolik bir tanrıya atfettiler, ama tapınmayı seçtikleri tanrı, Mısır'ın tanrısının bir sembolüydü ve Mısır, ejderhanın bir sembolüdür. Laodikeia ruhlu Adventizmde olduğu gibi, "the daily"nin putperest Roma'nın, yani ejderhanın bir sembolü olduğu gerçeğini reddettiler ve şeytani sembolü Mesih'in bir sembolü olarak tanımladılar.

İnsanoğlu, yüzünü Mısır kralı Firavun'a çevir ve ona ve bütün Mısır'a karşı peygamberlikte bulun: Konuş ve de ki: Rab Tanrı şöyle diyor: İşte, sana karşıyım, Mısır kralı Firavun, ırmaklarının ortasında yatan büyük ejderha; "İrmak benimdir, onu kendim için yaptım" diyen. Hezekiel 29:2, 3.

Harun'la birlikte isyan edenler, ejderhanın bir sembolü olan ve altın buzağıyla temsil edilen şeyin, onları Mısır'ın esaretinden kurtaran tanrı olduğuna dair yalana inandılar. Laodikya Adventizmi, "the daily" ile temsil edilen putperest Roma'nın (ejderha) bir sembolünün, göksel tapınaktaki hizmetinin görevi insanları günahın esaretinden kurtarmak olan Mesih'in bir sembolü olduğuna dair yalana inanır. Onlar ayrıca seçilmiş haberciyi de reddettiler; "the daily" sembolizmi konusundaki tartışmada Laodikya Adventizmi de aynı şeyi yaptı.

Laodikya Adventizmi'nin birinci kuşağında (1844–1888) yedi vaktin tespitine ilişkin Miller'in çalışmasını reddettiler. İkinci kuşakta (1888–1919) "günlük" gerçeğini reddetme sürecini başlattılar. Üçüncü kuşaklarında (1919–1957) ise "senin halkının haydutları"nın Antiohos Epiphanes olduğu yönündeki dinden dönmüş Protestanlık anlayışına geri dönmüşlerdi. 11 Eylül 2001'de, o tarihte üçüncü "vay" geldiğinde, Kutsal Kitap peygamberliğinde İslam'ın rolünü reddettiler. Bu dört gerçeğin her biri Miller tarafından savunulmuştu ve Habakkuk'un iki levhasında temsil edilmektedir; ve her biri, Kızkardeş White'ın "seçilmiş olan" diye adlandırdığı Miller'in çalışmasına atfedilen temel gerçeklerdir.

Yerovam'ın isyanı, Yerovam'ı ilk kralları yapan on oymağın oluşturduğu kuzey krallığının başlangıcında patlak verdi. Yerovam iki altın buzağı yaptı ve birini Tanrı'nın evi anlamına gelen Beytel'e, diğerini yargı anlamına gelen Dan'a yerleştirdi. Birlikte Beytel ve Dan, kilise (Beytel) ile devlet (Dan) birleşimini temsil eder. Ve Harun'un isyanında olduğu gibi buzağılar altından yapılmıştı; bu, Babil'in bir simgesiydi ve ikisi de bir canavarın suretiydi. Harun'da olduğu gibi, Yerovam yıllık bir bayram tayin etti ve buzağıları, Tanrı'nın halkını Mısır'dan çıkaran tanrılar olarak ilan etti.

Yeroboam kendi içinde, "Şimdi krallık Davut'un evine dönecek. Bu halk Yerusolim'de Rab'bin evinde kurban kesmeye giderse, bu halkın yüreği efendileri, yani Yahuda Kralı Rehavam'a dönecek; beni öldürüp yine Yahuda Kralı Rehavam'a gidecekler" dedi. Bunun

üzerine kral danıştı, altından iki buzağı yaptı ve halka, “Yeruşalim’e çıkmanız sizin için çok zahmetli. İşte, ey İsrail, seni Mısır diyarından çıkararak tanrılarını!” dedi. Buzağılardan birini Beytel’e, ötekini Dan’a koydu. Bu iş günaha dönüştü; çünkü halk, ta Dan’a kadar gidip buzağuların birinin önünde tapındı. Yüksek yerler için bir tapınak yaptı ve Levi oğullarından olmayan, halkın en alt tabakasından kâhinler atadı. Yeroboam, Yahuda’daki bayrama benzer bir bayramı sekizinci ayın on beşinci gününde ilan etti ve sunakta kurban sundu. Böylece Beytel’de de, yaptığı buzağılara kurbanlar sunarak, aynı şeyi yaptı; yaptığı yüksek yerlerin kâhinlerini Beytel’e yerleştirdi. Böylece, kendi yüreğinden uydurduğu ay olan sekizinci ayın on beşinci gününde Beytel’de yaptığı sunakta kurban sundu; İsrailoğulları için bir bayram ilan etti; sunakta kurban sundu ve tütsü yaktı. 1. Krallar 12:26-33.

Yerovam “kendi yüreğinde tasarladı”; bu, kehanet modelini üzerine kurmak için bir “özel yorum” ortaya koyan Uriah Smith’in işini temsil eder. Yerovam Harun’un örneğini izledi ve böylece Mısır’ın bir tanrısını gerçek Tanrı olarak yanlış tanıttı. Harun ile Yerovam’ın ortaya koyduğu tanrı, Roma’nın devlet yönetimi ve kilise yönetimi olarak iki yönlü doğasını simgeleyen bir sembolün yanlış uygulanmasına dayanıyordu. Harun da Yerovam da, bir canavarın suretinin sembolizmiyle, ejderha gücünün bir görüntüsünü tanımlıyorlardı. Böylece, kutsal tarihteki bu iki isyan anlatısı, Tanrı halkının büyük sınavını temsil eder; ebedi yazgıları bu sınavla belirlenecektir. İlhama göre bu sınav, canavarın suretinin oluşumu sınavıdır.

Roma’nın “senin halkının haydutları” olarak sembolüne ilişkin ve 1843 öncü çizelgesine de yansıyan ilk tartışma, haydutun Roma olduğu gerçeğinin yerine, haydutun Antiokhos Epiphanes olduğunu savundu. İlk tartışma, “senin halkının haydutları”nın Roma olduğu konusundaki son tartışmanın bir temsiliydi; artık haydutların Roma değil, Amerika Birleşik Devletleri olduğu ileri sürülmektedir. Ne var ki, Daniel’in on birinci bölümünün on ila on beşinci ayetlerinde Antiokhos, Amerika Birleşik Devletleri’nin bir sembolüdür; bu nedenle kimin temsil edildiğine dair başlangıçtaki yalan ile sondaki yalan özde aynıdır.

Antiochus’un son günlerde neyi temsil ettiğine dair karanlık ve kafa karışıklığı, Harun ve Jeroboam’ın isyanında olduğu gibi, canavarın sureti konusunda bir kafa karışıklığı doğurur. Canavarın suretiyle ilgili bu kafa karışıklığı, Tanrı’nın halkı için büyük sınavın canavarın suretinin oluşumu olduğu tam zamanda meydana gelmektedir.

Rab bana açıkça gösterdi ki lütuf zamanı kapanmadan önce canavarın sureti yapılacaktır; çünkü bu, Tanrı halkı için, ebedi yazgılarının belirleneceği büyük bir sınav olacaktır. Görüşünüz öylesine tutarsızlıklarla dolu bir karmaşa ki pek az kişi aldanacaktır.

Vahiy 13’te bu konu açıkça sunulur; [Vahiy 13:11-17’den alıntı].

Bu, Tanrı halkının mühürlenmeden önce vermesi gereken imtihandır. O’nun yasasına itaat ederek ve sahte bir Şabatı kabul etmeyi reddederek Tanrı’ya sadakatlerini kanıtlayanların hepsi, Rab Tanrı Yehova’nın sancağı altında saf tutacak ve yaşayan Tanrı’nın mührünü alacaklar. Göksel kökenli gerçeği bir kenara bırakıp Pazar Şabatını kabul edenler ise canavarın işaretini alacaklar. Manuscript Releases, cilt 15, 15.

Kardeş White, “the daily”nin putperest Roma’yı temsil ettiğine dair Miller’in görüşünü onayladığında, 1844’ten beri çoğul olarak “başka görüşler”in benimsendiğini ve bunların “karanlık ve karmaşa” ortaya çıkardığını belirtti. Putperest Roma’nın bir simgesi olan “the daily”yi “senin halkının haydutları” olarak gören yanlış görüşlerin yol açtığı karışıklık, Roma ile Roma’nın imgesi arasındaki ayırım konusunda karışıklık ve karanlık üretir.

Roma’nın bir sembolü üzerine çıkan ilk ve son tartışmalar, kenara itilmekte olan eski antlaşma halkı ile o sırada Tanrı’nın yeni antlaşma halkı haline gelmekte olan bir halk arasında yaşandı. Tartışma, yerleşik dilbilgisi kurallarıyla yönetilmeye isteksizliği de içeriyordu; zira Protestanlar on dördüncü ayetteki “also” kelimesini geçersiz sayarak, haydutların önceki ayetlerde temsil edilen güçle aynı güç olmak zorunda olduğunu ileri sürdüler.

Antiokus’un “haydutlar” olarak zorla kabul ettirilmesi, Kutsal Yazıların çarpıtılmasıydı. Bu, kişisel bir yorumdu; çünkü hakikate karşı olan her yanlış öğreti, kişisel bir yorumdur. Tartışmanın kendisi, 1843 öncü tablosuna kaydedildiği için temel bir hakikat hâline geldi. Tabloyun ilhamla tasdik edilmesi, “haydutlar”ı Roma’nın bir sembolü olarak doğruladı ve geçerli kıldı ve hakikatin ciddiyetini artırdı; zira bu doktrini reddetmek, hem temelleri hem de Peygamberlik Ruhunun otoritesini reddetmek demektir.

Roma’yı temsil eden “halkının haydutları” ifadesinin doğru anlaşılması, meleklerin William Miller’a verdiği peygamberlik modeline eklendi; çünkü bu, onun anlayıp sunduğu peygamberlik modeliyle uyumluydu; yani şu: Putperest Roma ile Papalık Roma, onun bütün peygamberlik uygulamalarının temeliydi.

Uriah Smith’in, Daniel kitabının 11. bölümünün 36. ayetindeki kuzeyin kralını Fransa, 40. ayetindekini ise Türkiye olarak tanımlayan kişisel yorumu, kuzeyin kralına dair iki yanlış tanımlamadan oluşuyordu. Smith’in 1863’te temelleri reddetmesi, onun peygamberliğin en temel kurallarından birini görmesini engelleyen bir körlüğe yol açtı; şu kurala: Mesih’in zamanları civarında kehanet, eski harfî varlıkların tiptediği modern ruhsal varlıkları resmediyordu. Pavlus, önce gelenin harfî, sonra gelenin ise ruhsal olduğunu belirterek bu gerçeği açıkça öğretti.

Ne var ki, önce olan ruhsal olan değil, doğal olandır; sonra da ruhsal olan. 1. Korintliler 15:46.

Smith, Tanrı’nın halkı olarak dinden dönmüş Protestanlığın yerine geçmiş olan antlaşma halkındandı; ancak yedi zamanı reddedip 1863 çizelgesini tanıttığında, onların isyanının bayraktarlığını yaptı. Kendi özel yorumunu uygulaması, Vahiy’in on altıncı bölümünde Armagedon hakkında yanlış bir anlayış ortaya çıkardı; bu da Roma’yı doğru anlama konusunda başka bir sınavdır.

Haydutlarla ilgili ilk tartışmada, Smith, on bakirenin benzetmesinin ilk gerçekleşmesinde rol almış olanları temsil ediyordu. Böylece, kuzeyin kralına ilişkin kişisel görüşüyle, 1856 ile 1863 arasında, Laodikya Yedinci Gün Adventist Kilisesi’ne dönüşürlerken kenara bırakılan bir antlaşma halkını temsil eder. Haydutlar tartışmasındaki Protestanlarda olduğu gibi, Smith, özel yorumu doğrultusunda çarpıttığı pasajın dilbilgisel otoritesini göz ardı etti; çünkü dilbilgisel olarak otuz birinci ayetten kırk beşinci ayete kadar “kuzeyin kralı” her zaman ve yalnızca papalık gücüdür.

"the daily" tartışmasıyla birlikte, "the daily"nin Mesih'in kutsal mekândaki hizmetini temsil ettiğine dair eski Protestan görüşünü desteklemek amacıyla, Willie White ve A. G. Daniells tarafından Adventist tarihine yalanlar sokuldu. Bu özel tarih Habakkuk'un Tablolarında belirlenmiştir, ancak yanlış görüşün teşviki ve tesis edilmesiyle bağlantılı yalancı tanıklığı dikkate almak önemlidir; zira doğru anlayış Miller tarafından 2. Selanıkliler'de fark edilmişti; orada mesele, hakikati sevenlerle yalana inananlar arasındaki karşıtlıktır.

"'Günlük' tartışması, Roma'nın son ihtilafının Kutsal Ruh'un dökülüşü döneminde gerçekleştiğine dair satır satır gelişen anlayışa katkıda bulunur. Kutsal Ruh yukarıdan dökülürken, aşağıdan bir güç yükselmekte ve Tanrı'nın gücümüş gibi onu kabul edenleri ele geçirmektedir; oysa bu güçlü bir aldanıştır."

Mücadeledeki iki büyük güç çalışıyor; biri aşağıdan, diğeri yukarıdan. Her insan ya birinin ya da diğerinin gizli etkisi altındadır ve eylemleri, kaynaklandıkları ilhamın niteliğini açığa çıkaracaktır. Mesih'le birleşmiş olanlar her zaman Mesih'in çizgisinde çalışacaklardır. Şeytan'la birlik içinde olanlar, önderlerinin ilhamı altında çalışacak, Kutsal Ruh'un gücüne ve etkinliğine karşı duracaktır. İnsanın iradesi eyleme geçmekte serbest bırakılmıştır ve eylem aracılığıyla yürekte hangi ruhun etkili olduğu ortaya çıkar. "Onları meyvelerinden tanıyacaksınız." 1888 Materyalleri, 1508.

"'günlük'" tartışmasındaki peygamberî karşıtlık, ejderhaya ait bir sembolün Mesih'e ait bir sembol olarak tanımlanmasıdır. Gerçeği reddedenler, bu gerçeği keşfeden Miller'ın rolünü de reddediyor ve böyle yapmakla Kutsal Ruh'u reddedip bağışlanmaz günahı işliyorlar.

Bir sonraki yazıda, 11 Eylül 2001'den kısa bir süre sonra patlak veren Roma'yla ilgili bir tartışmayı ele alacağız.

Hayatın en kıymetli ve en ilginç olduğu bir zamanda yaşıyoruz. Her şeyin sonu yakındır. Şaşırtıcı gelişmeler sürekli olarak gözlerimizin önünde ortaya çıkacak; çünkü görünmeyen güçler çalışıyor, yoğun bir etkinlik sergiliyor. Aşağıdan gelen karanlık güçler insanlar üzerinde etkide bulunuyor ve kötü insanlar, Tanrı'nın buyruklarına ve İsa'nın imanına karşı savaşmak için kötü meleklerle iş birliği yapıyor; aynı zamanda yukarıdan gelen bir güç de ilahî etkilerle boyun eğecek olanların üzerinde etkili oluyor ve Tanrı'nın halkı göksel varlıklarla iş birliği yapıyor. Bu son günlerde her insanın ruhunun üzerine onu sınamak ve denemek için gelecek baskıya, gerçek, sahici bir imandan başka hiçbir şey dayanamayacaktır. Tanrı sığınağımız olmalıdır; şekle, itirafa, törene ya da mevkiye güvenemeyiz, ya da sırf "yaşıyor" diye bir ada sahip olduğumuz için sınanma gününde ayakta durabileceğimizi sanamayız. Sarsılabilecek her şey sarsılacak ve bu son günlerin aldatmaları ve aldanışlarıyla sarsılamayanlar kalacaktır. Canı ebedî Kayaya perçinleyin; çünkü güvenlik yalnız Mesih'tedir. İsa, içinde yaşadığımız günleri tehlike günleri olarak nitelendirdi. Şöyle dedi: "Nuh'un günlerinde nasılsa, İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacaktır. Çünkü Tufan'dan önceki günlerde, Nuh gemiye girinceye kadar, yiyip içiyor, evleniyor ve evlendiriliyorlardı; tufan gelip hepsini alıp götürünceye kadar bunun farkında değildiler; İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacaktır." "Aynı şekilde Lût'un günlerinde olduğu gibi; yiyip içiyor, alıp satıyor, ekiyor, inşa ediyorlardı; ama Lût'un Sodom'dan çıktığı gün, gökten ateş ve kükürt yağdı ve hepsini yok etti. İnsanoğlu'nun açığa çıkacağı günde de

aynen böyle olacaktır.” “İnsanoğlu kendi yüceliği içinde ve bütün kutsal melekler onunla birlikte geldiğinde, yüceliğinin tahtına oturacak; önünde bütün uluslar toplanacak; o da çoban koyunları keçilerden ayırdığı gibi onları birbirinden ayıracak; koyunları sağına, keçileri soluna koyacak. O zaman Kral, sağındakilere şöyle diyecek: ‘Gelin, Babamın kutsadığı sizler, dünyanın kuruluşundan beri sizin için hazırlanmış olan egemenliği miras alın.’” Bu hayattaki gidişatımız, oradaki ebedî kaderimizi belirleyecektir; Tanrı’nın egemenliğini miras alanlarla mı, yoksa dış karanlığa gidenlerle mi birlikte olacağımızı söylemek bize düşer. Tanrı kurtuluşumuz için her türlü düzenlemeyi yaptı; öyleyse sonsuz bir bedelle satın alınmış olandan yararlanalım. “Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Ođlunu verdi; öyle ki ona iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, ama sonsuz yaşama kavuşsun.” Youth Instructor, 3 Ağustos 1893.